

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
ל"א ב ²	פל"א	פועלים לא לא מהפועלים	ת"ר: חנות של ישראל ומלאי של ישראל ופועלים נוכרים, חמץ שנמצא שם אחר הפסח - אסור בהנאה. הלכה: אם החנות והסחורה של ישראל - החמץ אסור. ואם החנות והסחורה של גוי - החמץ מותר.
ל"ב ב ²	פל"ב	פרוטה להתחייב בחומש	ת"ר: האוכל כזית תרומה, משלם קרן וחומש, אבא שאול אומר: עד שיהא בו פרוטה. הלכה: אחד האוכל תרומה טהורה או טמאה בשגגה - אם אכל כזית, משלם קרן וחומש. בכזית ואין בה פרוטה - נחלקו הראשונים.
ל"ג ב ¹	פל"ג	פקיד לגפן מופקד המשקה בענבים	אמר ר' יוחנן: ענבים שנטמאו, דורכן פחות מכביצה וינין כשר לנסכים, אלמא קסבר משקין מיפקד פקיד. הלכה: זיתים וענבים שנטמאו, דורכן פחות מכביצה, והמשקין היוצאים מהן כשרים לנסכים, שהמשקה כאילו אינו מגופו.
ל"ד א ³	פל"ד	פסול להסיח דעת	איתמר: היסח הדעת: ר' יוחנן אמר - פסול טומאה הוי, ור"ל אמר - פסול הגוף הוי. לר' יוחנן אם יבא אליהו יטהרנו, לר"ל אין שומעין לאליהו. הלכה: קורבן שהסיחו הדעת ממנו, נפסל משום חשש טומאה, וכו' יוחנן.
ל"ה א ²	פל"ה	פועל להחמיץ	משנה: אלו הדברים שאדם יוצא בהם ידי חובתו בפסח: חיטים, שעורים, כוסמין, שיפון ושיבולת שועל. תנא דבי ר' ישמעאל: דברים הבאים לידי חימוץ - אדם יוצא בהם ידי חובתו במצה, יצאו אלו שלא באים לידי חימוץ אלא לידי סירחון. הלכה: אין יוצא ידי חובתו במצה מאורז.
ל"ו א ¹	פל"ו	פרט לשמן ודבש שזו מצה עשירה	אם כן, מה ת"ל "לחם עוני"? פרט לעיסה שנלושה בין שמן ודבש. הלכה: מצה שלשה במי פירות, לא יוצאים בה ידי חובה בפסח, מפני שהיא מצה עשירה. דעת הרמב"ם: במי פירות יוצאים בפסח, אך בין, שמן ודבש לא יוצאים, שזו מצה עשירה.
ל"ז א ²	פל"ז	פת לזרו ללא ציורים	ת"ר: יוצאים בפת נקיה ובהדראה ובסריקין המצויירים (מצות מצויירות), אע"פ שאמרו: אין עושין סריקין המצויירין בפסח. הלכה: אין עושין מצות מצויירות כמין חיה ועוף, ודווקא אשה, ששוהה עליהן ומחמיצין, אבל נחתומין מותרים.
ל"ח א ¹	פל"ח	פת לחם חבירו	אלא מצה, מי כתיב מצתכם? אמר רבא: אתיא "לחם" "לחם" - "לחם עוני", "והיה באוכלכם מלחם הארץ" - מה להלן משלכם אף כאן. הלכה: אין יוצאים במצה גזולה, אבל גזל חטים ועשאים מצה יוצא בה, כי קנאה בשינוי.
ל"ט א ¹	פל"ט	פלט טעמו כל ירק מר פולטו	משנה: ואלו ירקות שיוצא בהן ידי חובתו בפסח: בחזרת, בתמכה, ובחרחבינא ובעולשין ובמרור: תני דבי שמואל: אחרים אומרים - כל ירק מר. אמר רב הונא - הלכה כאחרים. ואמר ר' אושעיא - מצוה בחזרת, מאי חזרת? חסא. הלכה: מצוה לכתחילה בחסה.
מ' א ³	פ"מ	פוקדם מקצירה = פוקדם שומרים	אמר רבא להנהו דמהפכי כיפי עומרים: כי הפכיתו, הפיכו לשום מצוה. אלמא קסבר שימור מעיקרא, מתחילתו ועד סופו בעינן. הלכה: צריך בדגן שאוכל ממנו בפסח, שלא יבא עליו מים אחר שנקצר, ובשעת הדחק לוקח קמח מהשוק.